

Motion

1983/84:394

Hans Petersson i Röstånga

Ansvar för förundersökning i brottmål

Under lång tid har det förts en diskussion om ett odelat ansvar för förundersökningar och var detta ansvar i så fall skall ligga – hos åklagaren eller polisen. Det är ytterst besvärliga och känsliga frågor som då berörs. Det handlar om rättegångsbalkens regler och grundprinciper och om rättssäkerheten. Men diskussionen berör också frågan om hur statens resurser bäst skall användas i ett kärt ekonomiskt läge.

En uppenbar svaghet i det nuvarande systemet är de oklara ansvarsgränserna. En annan är att åklagaren inte har något egentligt ansvar inför den lokala polisstyrelsen, fastän det är denna polisstyrelse som har det övergripande ansvaret för hur polisinsatserna skall prioriteras och hur resurserna skall användas.

För att få klara ansvarsgränser bör man överväga om man kan och om det är lämpligt att lägga all förundersökning antingen hos åklagaren eller hos polisen. Åklagaren har kanske de bästa förutsättningarna för att bedöma vilken bevisning som behövs för en fällande dom. Men åklagarnas arbetssituation är – även med föreslagna förstärkningar – ytterst pressad. Målen blir större, mer komplicerade och allt grövre.

Kanske man i stället kan överföra ledningen av förundersökningarna till polisen. Därigenom bör man kunna lösa frågan om ansvarsgränserna. Kompetens torde finnas och polisen är bäst lämpad att fatta de operativa besluten samtidigt som man också kan överblicka vilka resurser som kan disponeras.

Ett odelat ansvar berör åtskilliga intressen. Avvägningar måste göras mellan dessa olika intressen samtidigt som man noga beaktar rättssäkerheten. Frågan bör därför göras till föremål för en förutsättningslös utredning.

Med hänvisning till vad som framförts i motionen hemställer jag

att riksdagen begär att regeringen utreder förutsättningarna för ett odelat ansvar för förundersökningarna.

Stockholm den 13 januari 1984

HANS PETERSSON (fp)

i Röstånga